

4.

KONGREGACE PRO KATOLICKOU VÝCHOVU

INSTRUKCE PRO INSTITUTY VYŠŠÍCH STUDIÍ

- Instrukce pro připojení (afiliaci) institutů vyšších studií
- Instrukce pro přidružení (agregaci) institutů vyšších studií
- Instrukce pro přičlenění (inkorporaci) institutů vyšších studií
- Překladatelské poznámky prof. Damiána Němce OP

Instrukce pro připojení (afiliaci) institutů vyšších studií

Připojení (afiliace) institutů vyšších studií podporuje apoštolská konstituce *Veritatis gaudium* papeže Františka, která stanoví základní kritéria pro obnovení a zavedení přínosu církevních studií vzhledem k misijnímu poslání církve. Jedno z těchto kritérií „se týká naléhavé potřeby »vytvářet síť« mezi různými institucemi, které kdekoli ve světě rozvíjejí a podporují církevní studia aktivací vhodných synergií“ (VG, Předmluva, č. 4 bod d). Toto je perspektiva, která nastiňuje náročný úkol pro disciplíny pojednávané v církevních studiích i pro samotné instituce.

Připojení se objevila v roce 1936 a byla ustanovena Posvátnou kongregací pro semináře a univerzitní studia. Od šedesátých let se rozšířila do Afriky, Asie a Evropy. V apoštolské konstituci *Sapientia christiana* (15. dubna 1979) chtěl papež Jan Pavel II. připojení podpořit potvrzením toho, že „je velmi vhodné, aby teologická studia jak diecézí, tak řeholních institutů byla připojena k nějaké fakultě posvátné teologie“ (čl. 62 § 2). Následně Kongregace pro katolickou výchovu vydala dokument *Notio affiliationis theologicae, Normae servandae ad affiliationem theologicam exsequendam* a *Conventio ad affiliandum* (1. srpna 1985), jakož i *Notio affiliationis philosophicae, Normae servandae ad affiliationem philosophicam exsequendam* a *Conventio*

ad affiliandum (2. července 2014), přičemž si vyhradila připojení velkých seminářů a řeholních studijních domů.

S rozvojem vysokoškolského vzdělávání po celém světě a s cílem podporovat řádné uznávání kvalifikací a titulů získaných na církevních akademických institucích duchovními, laiky i řeholníky bylo nutné aktualizovat stávající právní předpisy o připojení. Po vyhlášení apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* papežem Františkem (8. prosince 2017) a připojených *Narízení* (27. prosince 2017) vedlo Kongregaci pro katolickou výchovu využití svých zkušeností a obdržených obohacujících postřehů, aby „s rozvážným a prorockým odhodláním na všech úrovních přistoučila k podpoře a oživení církevních studií v kontextu nové etapy poslání církve“ (VG, Předmluva, č. 1). Vydává proto tuto Instrukci o připojení institutů vyšších studií k církevním fakultám, aby zajišťovala jak rozvoj těchto institutů, tak jejich náležité rozmístění v různých částech světa.

Obecné normy

I. KANONICKÝ ŘÁD PŘIPOJENÍ INSTITUTU

Čl. 1. Připojení institutu se řídí ustanoveními čl. 63 apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* a čl. 50 a čl. 69 § 1 a 3 *Narízení* připojených k této konstituci, jakož i ustanoveními této instrukce, přičemž je bráno v úvahu právo dosud aplikované na církevní fakulty (srov. VG, *Narízení*, čl. 1 § 1).

II. VÝZNAM A SPECIFIKA PŘIPOJENÍ

Čl. 2. Připojení institutu, které se odlišuje od přidružení a přičlenění (srov. VG, *Narízení*, čl. 50 až 51), je jeho spojení s církevní fakultou za účelem dosažení odpovídajícího akademického titulu po prvním cyklu, tj. bakalaureátu, prostřednictvím fakulty (srov. VG, čl. 63 § 1).

Čl. 3. Připojený institut, pokud jeho statut nestanoví jinak, je otevřen budoucím klerikům i laikům, kteří dosavadním studiem a svými mravy, doloženými náležitým osvědčením, jsou způsobilí k zápisu do prvního cyklu církevní fakulty (srov. VG, čl. 31; *Narízení*, čl. 26).

Čl. 4. Je úkolem a povinností připojující fakulty pečlivě pomáhat připojenému institutu a dohlížet na něj tak, aby jeho akademický život probíhal plným a řádným způsobem. Aby se to snáze uskutečnilo, má se obvykle připojení realizovat ve stejném regionu (srov. VG, *Narřízení*, čl. 50).

Čl. 5. Studium na připojeném institutu musí odpovídat normám apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* a připojených *Naržení* ohledně prvního cyklu na připojující fakultě. Způsob a povaha studia na připojeném institutu musí být vskutku akademické a vědecké, stejně jako v prvním cyklu na připojující fakultě.

III. AKADEMICKÉ POŽADAVKY NA PŘIPOJOVANÝ INSTITUT

Čl. 6. Připojení nelze dovolit v případě, že institut nemá nezbytné požadavky pro dosažení akademického titulu prvního cyklu. Tímto způsobem se reálně zakládá naděje, že prostřednictvím spojení s fakultou bude skutečně dosaženo požadovaného cíle (srov. VG, čl. 63 § 1). Z tohoto hlediska je třeba dodržet následující body:

- § 1. Je nutné pečlivě zvážit potřebu nebo alespoň skutečnou užitečnost založení institutu, již nelze dosáhnout jinými způsoby.
- § 2. Počet a kvalita vyučujících institutu musí být takové, aby byli schopni splnit podmínky prvního institucionálního cyklu.
- § 3. Je nutné, aby všichni vyučující získali odpovídající doktorát (srov. VG, *Narřízení*, čl. 19) nebo alespoň licenciát (srov. VG, čl. 50 § 1) a byli osvobozeni od jiných neslučitelných povinností (srov. VG, čl. 29).
- § 4. Je vyžadován přiměřený počet řádných studentů.
- § 5. Institut musí mít vhodné vědecké, počítačové a audiovizuální technické pomůcky, především knihovnu (s předplatným do elektronických databází), která odpovídá akademickým potřebám prvního cyklu.

Čl. 7. Týdenní rozvrh přednášek, cvičení a seminářů, doplněný studiem a osobní prací, musí být dostatečný k dosažení přiměřeného počtu vzdělávacích kreditů za jeden rok denního vysokoškolského studia.

Čl. 8.

- § 1. Způsoby řízení připojeného institutu musí být stanoveny v partikulárním statutu schváleném radou fakulty (srov. VG, *Nariadení*, čl. 14) a následně Kongregací pro katolickou výchovu (srov. VG, čl. 7), přičemž je třeba dbát na to, aby nebyl v rozporu s ustanoveními ve statutu fakulty nebo univerzity. Akademické orgány fakulty, individuální i kolektivní (srov. VG, čl. 15), jsou *ipso iure* akademickými orgány připojeného institutu, k nimž jsou přidány partikulární orgány, jimiž jsou alespoň moderátor (místní ordinář, hierarcha nebo vyšší představený), ředitel a rada institutu. Úkoly a povinnosti všech těchto orgánů musí být stanoveny ve statutu (srov. VG, čl. 11 § 3).
- § 2. Pro ředitele se vyžaduje, aby byl vybrán z řad stabilních vyučujících.
- § 3. Povinností ředitele je předávat děkanovi fakulty (srov. VG, *Nariadení*, čl. 17 odst. 6) v elektronické podobě nezbytné údaje pro každoroční aktualizaci databáze Kongregace pro katolickou výchovu.

Čl. 9. Pokud je připojený institut spojen s velkým seminářem nebo s kolegiem, musí statut jasně a účinně zajistit, aby se akademické vedení a správa institutu náležitě odlišovaly od vedení a správy velkého semináře nebo kolegia při zachování řádné spolupráce ve všech záležitostech týkajících se dobra studentů (srov. VG, čl. 21).

IV. UDĚLENÍ PŘIPOJENÍ A UDÍLENÍ AKADEMICKÝCH TITULŮ

Čl. 10.

- § 1. Připojení se uděluje cestou dekretu Kongregace pro katolickou výchovu (srov. VG, čl. 63 § 1).
- § 2. Stejný dekret musí výslovně přiznat připojenému institutu právní subjektivitu v postavení veřejné kanonické právnické osoby, pokud ji do té doby ještě neměl.
- § 3. Přiznání právní subjektivity připojenému institutu, který je součástí světské univerzity, přísluší Kongregaci pro katolickou výchovu.

Čl. 11. Připojení lze udělit těm institutům, které se po přiměřenou dobu ukázaly jako vhodné, a to po obdržení příznivého stanoviska jak místního ordináře / hierarchie, tak biskupské konference / východní hierarchické struktury.

Čl. 12. Žádost musí předložit Kongregaci pro katolickou výchovu velký kancelář připojující fakulty (srov. VG, čl. 12) poté, co rada fakulty (srov. VG, *Nariženi*, čl. 14) – a univerzity, je-li fakulta součástí univerzity – pečlivě zjistila a potvrdila splnění všech požadavků.

Čl. 13. Akademický titul prvního cyklu uděluje připojující fakulta, jejíž jméno (a jméno univerzity, je-li fakulta součástí univerzity) musí být uvedeno v diplomu (srov. VG, *Nariženi*, čl. 38).

Čl. 14. Udělený titul je stejný jako titul udělovaný na připojující fakultě po ukončení prvního cyklu. Kanonický název „bakalaureát“ může být doplněn dalším označením podle místní světské univerzitní praxe, pokud: a) skutečně odpovídá kanonickému bakalaureátu, především s ohledem na rozsah souvisejících studií; b) nedochází k nedorozuměním ani u stejnojmenných místních světských titulů ani u označení kanonického titulu druhého cyklu, jímž je licenciát (srov. VG, čl. 46 až 47).

Čl. 15. Případné místní označení bakalaureátu, které musí být stejné pro všechny fakulty stejného státu či kulturního regionu (srov. VG, čl. 47), vyžaduje schválení ze strany Kongregace pro katolickou výchovu.

Čl. 16. Za vydání autentických dokumentů o udělení akademického titulu podle stanovených postupů odpovídá připojující fakulta nebo univerzita, pokud je fakulta součástí univerzity (viz VG, *Nariženi*, čl. 38 až 39). Připojený institut se postará o vydání dalších dokumentů (například *Transcript of records*¹ ověřující vykonání zkoušek).

1

V evropském prostředí se tento dokument nazývá *Diploma Supplement* (poznámka překladatele).

V. POSTUP PRO OBDRŽENÍ NEBO OBNOVENÍ PŘIPOJENÍ

A) Předchozí šetření a schválení připojení institutu

Čl. 17. Návrh na zřízení připojeného institutu musí napsat místní ordinář, hierarcha nebo vyšší představený dle sídla institutu. Ten podává žádost na církevní fakultu, která přebírá akademickou odpovědnost za institut.

Čl. 18. Připojující fakulta musí prostřednictvím svého delegáta nebo komise pro připojení (srov. VG, *Nářízení*, čl. 14) nejprve ověřit, zda institut usilující o připojení splňuje předepsané akademické podmínky (srov. VG, čl. 63 § 1), a to i prostřednictvím návštěvy *na místě*.

Čl. 19. Je-li výsledek pozitivní, velký kancléř (srov. VG, čl. 12) fakulty (nebo univerzity, je-li fakulta součástí univerzity) po ověření požadavků stanovených v této instrukci zašle na Kongregaci pro katolickou výchovu spolu se svým stanoviskem:

- § 1. zprávu spolu s úsudkem fakulty o akademickém stavu zjištěném v institutu usilujícím o připojení,
- § 2. statut institutu usilujícího o připojení, vypracovaný obdobně jako statut fakulty (srov. VG, *Nářízení*, příloha I k čl. 7),
- § 3. studijní pořádek prvního cyklu institutu rozděleného do jednotlivých ročníků s celkovým počtem ECTS nebo srovnatelných vzdělávacích kreditů pro každou disciplínu (srov. VG, čl. 41 až 42; *Nářízení*, čl. 30),
- § 4. *curricula vitae, studiorum et operum* všech stabilních i ostatních vyučujících institutu,
- § 5. prognózu počtu studentů v jednotlivých ročnících,
- § 6. místní označení, které může případně doplnit kanonické označení „bakalaureát“ (srov. VG, čl. 46 až 47) a jeho základ ve státním právu nebo církevním právu.

B) Působnost Kongregace pro katolickou výchovu

Čl. 20. Připojení se obvykle uděluje na pět let na zkoušku. Jakmile toto období uplyne s pozitivními výsledky, obnovuje se na dalších pět let. Po další pozitivní zpětné vazbě je připojení prodlouženo na

dalších pět let. Následná obnovení budou na dalších pět let. Pokud akademické podmínky institutu se zvláštním zřetelem na počet studentů a vyučujících i na vědeckou kvalitu nesplňují nezbytné požadavky, může Kongregace pro katolickou výchovu připojení pozastavit nebo zrušit.

Čl. 21.

§ 1. Aby mohla Kongregace pro katolickou výchovu udělit připojení, musí příslušné orgány připojující fakulty předložit svůj názor na každého jednotlivého kandidáta na výuku.

§ 2. Vyučující disciplín týkajících se víry a mravů musí po vykonání vyznání víry (srov. CIC, kán. 833 odst. 7) obdržet kanonickou misi od velkého kancléře (nebo od jeho delegáta), který ji může udělit nebo odejmout podle norem apoštolské konstituce *Veritatis gaudium*.

Čl. 22. Pro obnovení připojení se vyžaduje žádost velkého kancléře (srov. VG, čl. 12) připojující fakulty (nebo univerzity), doprovázená obsáhlou zprávou o dosavadním výsledku připojení.

Zvláštní normy **Teologická fakulta**

Čl. 23. Podle čl. 63 § 1 apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* musí institut připojený k teologické fakultě splňovat akademické studijní podmínky pro první cyklus uvedené v čl. 69 až 76 téže konstituce, jakož i podmínky uvedené v čl. 53 až 59 připojených *Narízení*.

Čl. 24. Studium na připojeném institutu trvá pět let nebo deset semestrů (300 ECTS nebo srovnatelné vzdělávací kredity) a zahrnuje dva roky studia filosofie (120 ECTS nebo srovnatelné vzdělávací kredity) a tři roky institucionálního studia teologie (180 ECTS nebo srovnatelné vzdělávací kredity). Pokud má institut pouze tři roky institucionálního studia teologie, musí být dva roky studia filosofie dokončeny dříve (srov. VG, čl. 74 písm. a), přičemž je nutno vždy jasně

rozlišovat mezi dvěma roky studia filosofie a studiem na církevních filosofických fakultách (srov. VG, *Narřízení*, čl. 64 § 5).

Čl. 25. Stabilních vyučujících teologických disciplín na institutu musí být nejméně sedm. Obvykle se dělí takto: pro Písmo svaté, pro fundamentální a dogmatickou teologii (dva vyučující), pro morální a spirituální teologii, pro liturgii, pro kanonické právo, pro patrologii a církevní historii.

Čl. 26. V případě institutu s prvním cyklem pětiletého filosoficko-teologického studia, který končí bakalaurátem teologie, musí být počet stabilních vyučujících filosofie nejméně dva (srov. VG, *Narřízení*, čl. 69 § 3).

Čl. 27. Kromě zkoušek nebo ekvivalentních prozkoušení z jednotlivých disciplín musí být na konci prvního cyklu předvídána komplexní zkouška (nebo ekvivalentní prozkoušení), jejíž pomocí může student prokázat, že plně dosáhl vědecké přípravy požadované příslušným cyklem (srov. VG, *Narřízení*, čl. 58).

Čl. 28. Důrazně se doporučuje, aby teologická studia jak diecézí / eparchií, tak řeholních institutů byla spojena s teologickou fakultou (srov. VG, čl. 63 § 2).

Čl. 29.

§ 1. Úkolem připojeného institutu je pečovat o vědeckou teologickou formaci těch, kdo směřují ke kněžství, a těch, kdo se připravují na výkon speciálních církevních úřadů. K tomu je nezbytné, aby dostatečný počet vyučujících byli kněží (srov. VG, čl. 76 § 1).

§ 2. Za tímto účelem by také měly existovat speciální disciplíny vhodné pro seminaristy (srov. Kongregace pro klérus, *Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis*, 8. prosince 2016, č. 176 až 184); naopak na samotném připojeném institutu může být vhodně – v dialogu a ve vzájemné spolupráci s formátory velkého semináře – zorganizován

„ministeriální“ rok,² který je vyžadován po skončení institucionálního pětiletého období pro presbyterát, a může být zakončen udělením zvláštního diplomu (srov. VG, čl. 76 § 2).

Fakulta kanonického práva

Čl. 30. Institut vyšších studií není dovoleno připojit k fakultě kanonického práva.

Filosofická fakulta

Čl. 31. Ve shodě s čl. 63 apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* musí institut připojený k filosofické fakultě splňovat akademické požadavky na studium specifikované v čl. 81 až 84 téže konstituce, jakož i v čl. 64 až 69 připojených *Narižení* stanovených pro první cyklus studia.

Čl. 32. Délka studia v prvním cyklu na připojeném institutu je tři roky (180 ECTF nebo srovnatelných vzdělávacích kreditů) nebo šest semestrů (srov. VG, čl. 82 písm. a).

Čl. 27. Stabilních vyučujících filosofických disciplín na institutu musí být nejméně pět (srov. VG, *Narižení*, čl. 69 § 2). Obvykle se dělí takto: jeden pro metafyziku, jeden pro filosofii přírody, jeden pro filosofii člověka, jeden pro filosofickou etiku a politickou filosofii a jeden pro logiku a filosofii poznání (srov. VG, *Narižení*, čl. 67 § 1).

2 Zde se v této instrukci nachází terminologická nepřesnost: jak apoštolská konstituce *Veritatis gaudium* v čl. 76 § 2, tak dokument Kongregace pro klérus *Dar kněžského povolání. Ratio Fundamentalit Institutionit Sacerdotalit* především v č. 74 hovoří o „pastoračním roku“, termín „ministeriální“ je ve druhém zmíněném dokumentu užit v č. 176 až 184 ve spojení „ministeriální předměty“, tedy (v dikci č. 176) předměty, „jejichž znalost se požaduje z důvodu specifických nároků budoucí pastýřské služby“ (poznámka překladatele).

Jiná fakulta

Čl. 34. Podle čl. 63 § 1 apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* musí institut připojený k jiné fakultě, která není teologickou či filosofickou, splňovat akademické studijní podmínky uvedené v čl. 85 až 87 téže konstituce, jakož i v čl. 70 připojených *Narižení*.

Čl. 35. Délka studia v prvním cyklu na připojeném institutu je tři roky nebo šest semestrů (180 ECTF nebo srovnatelných vzdělávacích kreditů).

Čl. 36. Stabilních vyučujících hlavních disciplín (srov. VG, *Narižení*, čl. 31) na připojeném institutu musí být nejméně pět.

Závěrečná ustanovení

Čl. 37. Tato instrukce se má aplikovat od prvního dne akademického roku 2021/2022 nebo od akademického roku 2022 podle akademického kalendáře různých regionů.

Čl. 38.

§ 1. Jednotlivé již připojené instituty musí prostřednictvím připojující fakulty předložit statut a studijní pořádek podle této instrukce Kongregaci pro katolickou výchovu do 8. září 2022.

§ 2. Veškeré změny statutu nebo studijního pořádku vyžadují schválení Kongregace pro katolickou výchovu.

Čl. 39. Pouze Kongregace pro katolickou výchovu může udělit dispens od zachovávání některého článku této instrukce.

Čl. 40. Tato instrukce nahrazuje všechny dosud platné dokumenty (*Notio affiliationis theologiae, Normae servandae ad affiliationem theologicam exsequendam, Conventio ad affiliandum, Notio affiliationis philosophicae, Normae servandae ad affiliationem philosophicam exsequendam, Conventio ad affiliandum*).

Čl. 41. Zrušují se všechny normy a obyčeje, které jsou v rozporu s touto instrukcí.

Svatý otec dne 1. prosince 2020 schválil tento dokument Kongregace pro katolickou výchovu a pověřil ji jeho zveřejněním.

Dáno v Římě v sídle Kongregace pro katolickou výchovu dne 8. prosince 2020, o slavnosti Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

kardinál Giuseppe Versaldi
prefekt

Angelo Vincenzo Zani
titulární arcibiskup volturnský,
sekretář

Instrukce pro přidružení (agregaci) institutů vyšších studií

Přidružení (agregace) institutů vyšších studií podporuje apoštolská konstituce *Veritatis gaudium* papeže Františka, která stanoví základní kritéria pro obnovení a zavedení přínosu církevních studií vzhledem k misijnímu poslání církve. Jedno z těchto kritérií „se týká naléhavé potřeby »vytvářet síť« mezi různými institucemi, které kdekoli ve světě rozvíjejí a podporují církevní studia aktivací vhodných synergií“ (VG, Předmluva, č. 4 bod d). Toto je perspektiva, která nastiňuje náročný úkol pro disciplíny pojednávané v církevních studiích i pro samotné instituce.

V návaznosti na vyhlášení apoštolské konstituce *Sapientia christiana* (15. dubna 1979) vydala Kongregace pro katolickou výchovu *Normae de Institutu Theologico Aggregatione* (23. června 1993), které se mají aplikovat také na jiné fakulty (srov. pozn. 1). Po vyhlášení apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* papežem Františkem (8. prosince 2017) a připojených *Narízení* (27. prosince 2017) vedlo Kongregaci pro katolickou výchovu využití svých zkušeností a obdržných obohacujících postřehů, aby „s rozvážným a prorockým odhodláním na všech úrovních přistoupila k podpoře a oživení církevních studií v kontextu nové etapy poslání církve“ (VG, Předmluva, č. 1). Vydává proto tuto Instrukci o přidružení institutů vyšších studií k církevním fakultám, aby zajišťovala jak rozvoj těchto institutů, tak jejich náležité rozmístění v různých částech světa.

Obecné normy

I. KANONICKÝ ŘÁD PŘIDRUŽENÍ INSTITUTU

Čl. 1. Přidružení institutu se řídí ustanoveními čl. 64 apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* a čl. 15, § 1; 51, § 1 a 3 *Narízení* připojených k této konstituci, jakož i ustanoveními této instrukce, přičemž je bráno v úvahu právo dosud aplikované na církevní fakulty (srov. VG, *Narízení*, čl. 1 § 1).

II. VÝZNAM A SPECIFIKA PŘIDRUŽENÍ

Čl. 2. Přidružení institutu, které se odlišuje od připojení a přiřazení (srov. VG, *Narřízení*, čl. 50 až 51), je jeho spojení s církevní fakultou za účelem dosažení odpovídajícího akademického titulu po prvním a druhém cyklu, tj. bakalaureátu a licenciátu, prostřednictvím fakulty (srov. VG, *Narřízení*, čl. 51 § 1).

Čl. 3. Přidružený institut je otevřen budoucím klerikům i laikům, kteří dosavadním studiem a svými mravy, doloženými náležitým osvědčením, jsou způsobilí k zápisu do příslušného cyklu církevní fakulty (srov. VG, čl. 31; *Narřízení*, čl. 26).

Čl. 4. Je úkolem a povinností přidružující fakulty pečlivě pomáhat přidruženému institutu a dohlížet na něj tak, aby jeho akademický život probíhal plným a řádným způsobem. Aby se to snáze uskutečnilo, má se obvykle připojení realizovat ve stejném regionu.

Čl. 5. Studium na přidruženém institutu musí odpovídat normám apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* a připojených *Narření* ohledně prvního a druhého cyklu na přidružující fakultě. Způsob a povaha studia na přidruženém institutu musí být vskutku akademické a vědecké, stejně jako v prvním a druhém cyklu na přidružující fakultě.

III. AKADEMICKÉ POŽADAVKY NA PŘIDRUŽENÝ INSTITUT

Čl. 6. Přidružení nelze dovolit v případě, že institut nemá nezbytné požadavky pro dosažení akademického titulu prvního a druhého cyklu. Tímto způsobem se reálně zakládá naděje, že prostřednictvím spojení s fakultou bude skutečně dosaženo požadovaného cíle (srov. VG, *Narřízení*, čl. 51 § 3). Z tohoto hlediska je třeba dodržet následující body:

§ 1. Je nutné pečlivě zvážit potřebu nebo alespoň skutečnou užitečnost založení institutu, již nelze dosáhnout jinými způsoby.

§ 2. Počet a kvalita vyučujících institutu musí být takové, aby byli schopni splnit podmínky jak prvního institucionálního cyklu, tak druhého specializačního cyklu.

§ 3. Je nutné, aby všichni vyučující získali odpovídající doktorát (srov. VG, *Nariženi*, čl. 19) a jejich publikacemi byla prokázána jejich schopnost k bádání (srov. VG, čl. 25 § 1 odst. 3) a byli osvobozeni od jiných neslučitelných povinností (srov. VG, čl. 29).

§ 4. Je vyžadován přiměřený počet řádných studentů.

§ 5. Institut musí mít vhodné vědecké, počítačové a audiovizuální technické pomůcky, především knihovnu (s předplatným do elektronických databází), která odpovídá akademickým potřebám druhého cyklu.

Čl. 7. Týdenní rozvrh přednášek, cvičení a seminářů, doplněný studiem a osobní prací, musí být dostatečný k dosažení přiměřeného počtu vzdělávacích kreditů za jeden rok denního vysokoškolského studia.

Čl. 8.

§ 1. Způsoby řízení přidruženého institutu musí být stanoveny v partikulárním statutu schváleném radou fakulty (srov. VG, *Nariženi*, čl. 14) a následně Kongregací pro katolickou výchovu (srov. VG, čl. 7), přičemž je třeba dbát na to, aby nebyl v rozporu s ustanoveními ve statutu fakulty nebo univerzity. Akademické orgány fakulty, individuální i kolektivní (srov. VG, čl. 15), jsou *ipso iure* akademickými orgány přidruženého institutu, k nimž jsou přidány partikulární orgány, jimiž jsou alespoň moderátor (místní ordinář, hierarcha nebo vyšší představený), ředitel (srov. VG, *Nariženi*, čl. 15 § 1) a rada institutu. Úkoly a povinnosti všech těchto orgánů musí být stanoveny ve statutu (srov. VG, čl. 11 § 3).

§ 2. Pro ředitele se vyžaduje potvrzení Kongregací pro katolickou výchovu, jakož i pro eventuální opakování jeho mandátu.

§ 3. Povinností ředitele je předávat děkanovi fakulty (srov. VG, *Nariženi*, čl. 17 odst. 6) v elektronické podobě nezbytné údaje pro každoroční aktualizaci databáze Kongregace pro katolickou výchovu.

Čl. 9. Pokud je přidružený institut spojen s velkým seminářem nebo s kolegiem, musí statut jasně a účinně zajistit, aby se akademické vedení a správa institutu náležitě odlišovaly od vedení a správy velkého

semináře nebo kolegia při zachování řádné spolupráce ve všech záležitostech týkajících se dobra studentů (srov. VG, čl. 21).

IV. UDĚLENÍ PŘIDRUŽENÍ A UDÍLENÍ AKADEMICKÝCH TITULŮ

Čl. 10.

§ 1. Přidružení se uděluje cestou dekretu Kongregace pro katolickou výchovu (srov. VG, čl. 64).

§ 2. Stejný dekret musí výslovně přiznat přidruženému institutu právní subjektivitu v postavení veřejné kanonické právnické osoby, pokud ji do té doby ještě neměl.

§ 3. Přiznání právní subjektivitě přidruženému institutu, který je součástí světské univerzity, přísluší Kongregaci pro katolickou výchovu.

Čl. 11. Přidružení lze udělit těm institutům, které se po přiměřenou dobu ukázaly jako vhodné, a to po obdržení příznivého stanoviska jak místního ordináře / hierarchy, tak biskupské konference / východní hierarchické struktury.

Čl. 12. Žádost musí předložit Kongregaci pro katolickou výchovu velký kancléř přidružující fakulty (srov. VG, čl. 12) poté, co rada fakulty (srov. VG, *Narřízení*, čl. 14) – a univerzity, je-li fakulta součástí univerzity – pečlivě zjistila a potvrdila splnění všech požadavků.

Čl. 13. Akademický titul prvního a druhého cyklu uděluje přidružující fakulta, jejíž jméno (a jméno univerzity, je-li fakulta součástí univerzity) musí být uvedeno v diplomu (srov. VG, *Narřízení*, čl. 38).

Čl. 14. Udělené tituly jsou stejné jako tituly udělované na přidružující fakultě po ukončení prvního a druhého cyklu. Kanonické názvy „bakalaureát“ a „licenciát“ mohou být doplněny dalším označením podle místní světské univerzitní praxe, pokud: a) skutečně odpovídají kanonickému bakalaureátu a licenciátu, především s ohledem na rozsah souvisejících studií; b) nedochází k nedorozuměním ani u stejnojmenných místních světských titulů, ani u označení kanonického titulu třetího cyklu, jímž je doktorát (srov. VG, čl. 46 až 47).

Čl. 15. Případné místní označení bakalaureátu a licenciátu, které musí být stejné pro všechny fakulty stejného státu či kulturního regionu (srov. VG, čl. 47), vyžaduje schválení ze strany Kongregace pro katolickou výchovu.

Čl. 16. Za vydání autentických dokumentů o udělení akademických titulů podle stanovených postupů odpovídá přidružující fakulta nebo univerzita, pokud je fakulta součástí univerzity (viz VG, *Nariadení*, čl. 38 až 39). Přidružený institut se postará o vydání dalších dokumentů (například *Transcript of records*³ ověřující vykonání zkoušek).

V. POSTUP PRO OBDRŽENÍ NEBO OBNOVENÍ PŘIDRUŽENÍ

A) *Předchozí šetření a schválení přidružení institutu*

Čl. 17. Návrh na zřízení přidruženého institutu musí napsat místní ordinář, hierarcha nebo vyšší představený dle sídla institutu. Ten podává žádost na církevní fakultu, která přebírá akademickou odpovědnost za institut.

Čl. 18. Přidružující fakulta musí prostřednictvím svého delegáta nebo komise pro přidružení (srov. VG, *Nariadení*, čl. 14) nejprve ověřit, zda institut usilující o přidružení splňuje předepsané akademické podmínky (srov. VG, čl. 64), a to i prostřednictvím návštěvy *na místě*.

Čl. 19. Je-li výsledek pozitivní, velký kancelář (srov. VG, čl. 12) fakulty (nebo univerzity, je-li fakulta součástí univerzity) po ověření požadavků stanovených v této instrukci zašle na Kongregaci pro katolickou výchovu spolu se svým stanoviskem:

- § 1. zprávu spolu s úsudkem fakulty o akademickém stavu zjištěném v institutu usilujícím o přidružení,
- § 2. statut institutu usilujícího o přidružení, vypracovaný obdobně jako statut fakulty (srov. VG, *Nariadení*, příloha I k čl. 7),
- § 3. studijní pořádek prvního i druhého cyklu institutu rozdělených do jednotlivých ročníků s celkovým počtem ECTS nebo

3 V evropském prostředí se tento dokument nazývá *Diploma Supplement* (poznámka překladatele).

srovnatelných vzdělávacích kreditů pro každou disciplínu (srov. VG, čl. 41 až 42; *Nariadení*, čl. 30),

§ 4. *curricula vitae, studiorum et operum* všech stabilních i ostatních vyučujících institutu,

§ 5. prognózu počtu studentů v jednotlivých ročnících,

§ 6. místní označení, které může případně doplnit kanonické označení „bakalaureát“ a „licenciát“ (srov. VG, čl. 46 až 47) a jejich základ ve státním právu nebo církevním právu.

B) Působnost Kongregace pro katolickou výchovu

Čl. 20. Přidružení se obvykle uděluje na pět let na zkoušku. Jakmile toto období uplyne s pozitivními výsledky, obnovuje se na dalších pět let. Po další pozitivní zpětné vazbě je přidružení prodlouženo na dalších pět let. Následná obnovení budou na dalších pět let. Pokud akademické podmínky institutu se zvláštním zřetelem na počet studentů a vyučujících i na vědeckou kvalitu nespĺňují nezbytné požadavky, může Kongregace pro katolickou výchovu přidružení pozastavit nebo zrušit.

Čl. 21.

§ 1. Před udělením přidružení dekretem se vyžaduje, aby vyučující institutu usilujícího o přidružení obdrželi *nihil obstat ad docendum* od Kongregace pro katolickou výchovu. K ustanovení stabilním vyučujícím je opět vyžadováno *nihil obstat* téže kongregace v souladu s čl. 27 § 2 Apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* a statutem.

§ 2. Vyučující disciplín týkajících se víry a mravů musí po vykonání vyznání víry (srov. CIC, kán. 833 odst. 7) obdržet kanonickou misi od velkého kancléře (nebo od jeho delegáta), který ji může udělit nebo odejmout podle norem apoštolské konstituce *Veritatis gaudium*.

Čl. 22. Pro obnovení přidružení se vyžaduje žádost velkého kancléře (srov. VG, čl. 12) přidružující fakulty (nebo univerzity), doprovázená obsáhlou zprávou o dosavadním výsledku přidružení.

Zvláštní normy

Teologická fakulta

Čl. 23. Podle čl. 64 apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* musí institut přidružený k teologické fakultě splňovat akademické studijní podmínky pro první a druhý cyklus uvedené v čl. 69 až 76 téže konstituce, jakož i podmínky uvedené v čl. 53 až 59 připojených *Naržení*.

Čl. 24. Studium v prvním cyklu na přidruženém institutu trvá pět let nebo deset semestrů (300 ECTS nebo srovnatelné vzdělávací kredity) a zahrnuje dva roky studia filosofie (120 ECTS nebo srovnatelné vzdělávací kredity) a tři roky institucionálního studia teologie (180 ECTS nebo srovnatelné vzdělávací kredity). Pokud má institut pouze tři roky institucionálního studia teologie, musí být dva roky studia filosofie dokončeny dříve (srov. VG, čl. 74 písm. a).

Čl. 25. Studium v druhém cyklu na přidruženém institutu trvá dva roky (120 ECTS nebo srovnatelné vzdělávací kredity) nebo čtyři semestry (srov. VG, čl. 74 písm. b).

Čl. 26. Ve druhém cyklu na přidruženém institutu musí být nabídnuta alespoň jedna specializace, která odpovídá specifické povaze nebo poslání přidruženého institutu nebo je vybrána po dohodě s přidružující fakultou a schválena Kongregací pro katolickou výchovu (srov. VG, čl. 74 písm. b). Druhý cyklus na přidruženém institutu – obdobně jako na přidružující fakultě – se nazývá „specializační“ v tom smyslu, že probíhá hloubkové studium konkrétního sektoru disciplín a zároveň si studenti více osvojují metodu vědeckého výzkumu v seminářích a cvičeních (viz VG, čl. 39 písm. b).

Čl. 27. Stabilních vyučujících teologických disciplín na institutu musí být nejméně devět. Obvykle se sedm z nich dělí takto: pro Písmo svaté, pro fundamentální a dogmatickou teologii (dva vyučující), pro morální a spirituální teologii, pro liturgii, pro kanonické právo, pro patrologii a církevní historii.

Čl. 28. V případě institutu s prvním cyklem pětiletého filosoficko-teologického studia, který končí bakalaureátem teologie, musí být

počet stabilních vyučujících filosofie nejméně dva (srov. VG, *Nářízení*, čl. 69 § 3).

Čl. 29. Kromě zkoušek nebo ekvivalentních prozkoušení z jednotlivých disciplín musí být na konci prvního i druhého cyklu předvídána komplexní zkouška (nebo ekvivalentní prozkoušení), jejíž pomocí může student prokázat, že plně dosáhl vědecké přípravy požadované příslušným cyklem (srov. VG, *Nářízení*, čl. 58).

Fakulta kanonického práva

Čl. 30. Podle čl. 64 apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* musí institut přidružený k fakultě kanonického práva splňovat akademické studijní podmínky uvedené v čl. 77 až 80 téže konstituce, jakož i podmínky uvedené v čl. 60 až 63 připojených *Nářízení* stanovených pro první a druhý cyklus.

Čl. 31. Studium v prvním cyklu na přidruženém institutu trvá dva roky nebo čtyři semestry (120 ECTS nebo srovnatelné vzdělávací kredity) pro ty, kdo neabsolvovali filosoficko-teologickou formaci. Nejsou předvídány výjimky pro ty, kdo již dosáhli akademického titulu ze světského práva (srov. VG, čl. 78 písm. a).

Čl. 32. Studium v druhém cyklu na přidruženém institutu trvá tři roky (180 ECTS nebo srovnatelné vzdělávací kredity) nebo šest semestrů (srov. VG, čl. 78 písm. b).

Čl. 33. Stabilní vyučující kanonistických disciplín na institutu musí být nejméně tři (srov. Kongregace pro katolickou výchovu, instrukce „*Studium kanonického práva ve světle reformy manželského procesu*“, čl. 2).

Čl. 34. Kromě zkoušek nebo ekvivalentních prozkoušení z jednotlivých disciplín musí být na konci druhého cyklu předvídána komplexní zkouška (nebo ekvivalentní prozkoušení), jejíž pomocí může student prokázat, že plně dosáhl vědecké přípravy požadované druhým cyklem (srov. VG, *Nářízení*, čl. 63).

Filosofická fakulta

Čl. 35. Ve shodě s čl. 64 apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* musí institut přidružený k filosofické fakultě splňovat akademické požadavky na studium specifikované v čl. 81 až 84 téže konstituce, jakož i v čl. 64 až 69 připojených *Narřízení* stanovených pro první a druhý cyklus studia.

Čl. 36. Délka studia v prvním cyklu na přidruženém institutu je tři roky (180 ECTF nebo srovnatelných vzdělávacích kreditů) nebo šest semestrů (srov. VG, čl. 82 písm. a).

Čl. 37. Délka studia v druhém cyklu na přidruženém institutu je dva roky (120 ECTF nebo srovnatelných vzdělávacích kreditů) nebo čtyři semestry (srov. VG, čl. 82 písm. b).

Čl. 38. V druhém cyklu na přidruženém institutu musí být nabízena alespoň jedna specializace odpovídající povaze a specifickému poslání přidruženého institutu nebo vybraná na základě dohody s přidružující fakultou a schválená Kongregací pro katolickou výchovu (srov. VG, čl. 82 písm. b). Druhý cyklus na přidruženém institutu je – analogicky k druhému cyklu přidružující fakulty – nazýván „specializační“ v tom smyslu, že v něm probíhá prohlubující studium konkrétní oblasti filosofie a zároveň studenti na seminářích a cvičeních hlouběji rozvíjejí užívání metody vědeckého bádání (srov. VG, čl. 39 písm. b).

Čl. 39. Stabilních vyučujících filosofických disciplín na institutu musí být nejméně šest (srov. VG, *Narřízení*, čl. 69 § 2). Pět z nich se obvykle dělí takto: jeden pro metafyziku, jeden pro filosofii přírody, jeden pro filosofii člověka, jeden pro filosofickou etiku a politickou filosofii a jeden pro logiku a filosofii poznání (srov. VG, *Narřízení*, čl. 67 § 1).

Jiná fakulta

Čl. 40. Institut přidružený k jiné fakultě, která není teologickou, filosofickou nebo kanonického práva, musí splňovat akademické studijní podmínky uvedené v čl. 85 až 87 konstituce *Veritatis gaudium*, jakož i v čl. 70 připojených *Narřízení* (srov. VG, čl. 64).

Čl. 41. Délka studia v prvním cyklu na přidruženém institutu je tři roky nebo šest semestrů (180 ECTF nebo srovnatelných vzdělávacích kreditů).

Čl. 42. Délka studia v druhém cyklu na přidruženém institutu je dva roky nebo čtyři semestry (120 ECTF nebo srovnatelných vzdělávacích kreditů).

Čl. 43. Stablních vyučujících hlavních disciplín (srov. VG, *Narřízení*, čl. 31) na přidruženém institutu musí být nejméně pět.

Závěrečná ustanovení

Čl. 44. Tato instrukce se má aplikovat od prvního dne akademického roku 2021/2022 nebo od akademického roku 2022 podle akademického kalendáře různých regionů.

Čl. 38.

§ 1. Jednotlivé již přidružené instituty musí prostřednictvím přidružující fakulty předložit statut a studijní pořádek podle této instrukce Kongregaci pro katolickou výchovu do 8. září 2022.

§ 2. Veškeré změny statutu nebo studijního pořádku vyžadují schválení Kongregace pro katolickou výchovu.

Čl. 46. Pouze Kongregace pro katolickou výchovu může udělit dispens od zachování některého článku této instrukce.

Čl. 47. Tato instrukce nahrazuje dosud platné *Normae de Instituti Theologici Aggregatione* (23. června 1993).

Čl. 48. Zrušují se všechny normy a obyčeje, které jsou v rozporu s touto instrukcí.

Svatý otec dne 1. prosince 2020 schválil tento dokument Kongregace pro katolickou výchovu a pověřil ji jeho zveřejněním.

Dáno v Římě v sídle Kongregace pro katolickou výchovu dne
8. prosince 2020, o slavnosti Panny Marie, počaté bez poskvrny
prvotního hříchu

kardinál Giuseppe Versaldi
prefekt

Angelo Vincenzo Zani
titulární arcibiskup volturnský,
sekretář

Instrukce pro přiřazení (inkorporaci) institutů vyšších studií

Přiřazení (inkorporace) institutů vyšších studií podporuje apoštolská konstituce *Veritatis gaudium* papeže Františka, která stanoví základní kritéria pro obnovení a zavedení přínosu církevních studií vzhledem k misijnímu poslání církve. Jedno z těchto kritérií „se týká naléhavé potřeby »vytvářet síť« mezi různými institucemi, které kdekoli ve světě rozvíjejí a podporují církevní studia aktivací vhodných synergií“ (VG, Předmluva, č. 4 bod d). Toto je perspektiva, která nastiňuje náročný úkol pro disciplíny pojednávané v církevních studiích i pro samotné instituce.

V návaznosti na vyhlášení apoštolské konstituce *Sapientia christiana* (15. dubna 1979) nepřipravila Kongregace pro katolickou výchovu normy pro přiřazení institutů, protože jich bylo málo. Po vyhlášení apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* papežem Františkem (8. prosince 2017) a připojených *Narízení* (27. prosince 2017) vedlo Kongregaci pro katolickou výchovu využití svých zkušeností a obdržných obohacujících postřehů, aby „s rozvážným a prorockým odhodláním na všech úrovních přistoupila k podpoře a oživení církevních studií v kontextu nové etapy poslání církve“ (VG, Předmluva, č. 1). Vydává proto tuto Instrukci o přiřazení institutů vyšších studií k církevním fakultám, aby zajišťovala jak rozvoj těchto institutů, tak jejich náležité rozmístění v různých částech světa.

Obecné normy

I. Kanonický řád přiřazení institutu

Čl. 1. Přiřazení institutu se řídí ustanoveními čl. 64 apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* a čl. 15 § 1 a čl. 51 § 2 a 3 *Narízení* připojených k této konstituci, jakož i ustanoveními této instrukce, přičemž je bráno v úvahu právo dosud aplikované na církevní fakulty (srov. VG, *Narízení*, čl. 1 § 1).

II. Význam a specifika přiřčení

Čl. 2. Přiřčení institutu, které se odlišuje od připojení a přidružení (srov. VG, *Narřízení*, čl. 50 až 51), je jeho spojení s církevní fakultou za účelem dosažení odpovídajícího akademického titulu po druhém a třetím cyklu, tj. licenciátu a doktorátu, prostřednictvím fakulty (srov. VG, *Narřízení*, čl. 51 § 2).

Čl. 3. Přiřčený institut je otevřen budoucím klerikům i laikům, kteří dosavadním studiem a svými mravy, doloženými náležitým osvědčením, jsou způsobilí k zápisu do příslušného cyklu církevní fakulty (srov. VG, čl. 31; *Narřízení*, čl. 26).

Čl. 4. Je úkolem a povinností přiřčenující fakulty pečlivě pomáhat přiřčenému institutu a dohlížet na něj tak, aby jeho akademický život probíhal plným a řádným způsobem. Aby se to snáze uskutečnilo, má se obvykle přiřčení realizovat ve stejném regionu.

Čl. 5. Studium na přiřčeném institutu musí odpovídat normám apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* a připojených *Naržení* ohledně druhého a třetího cyklu na přiřčenující fakultě. Způsob a povaha studia na přiřčeném institutu musí být vskutku akademické a vědecké, stejně jako v druhém a třetím cyklu na přiřčenující fakultě.

III. Akademické požadavky na přiřčený institut

Čl. 6. Přiřčení nelze dovolit v případě, že institut nemá nezbytné požadavky pro dosažení akademického titulu druhého a třetího cyklu. Tímto způsobem se reálně zakládá naděje, že prostřednictvím spojení s fakultou bude skutečně dosaženo požadovaného cíle (srov. VG, *Narřízení*, čl. 51 § 3). Z tohoto hlediska je třeba dodržet následující body:

§ 1. Je nutné pečlivě zvážit potřebu nebo alespoň skutečnou užitečnost založení institutu, jíž nelze dosáhnout jinými způsoby.

§ 2. Počet a kvalita vyučujících institutu musí být takové, aby byli schopni splnit podmínky jak druhého specializačního cyklu, tak třetího doktorského cyklu.

§ 3. Je nutné, aby všichni vyučující získali odpovídající doktorát (srov. VG, *Narřízení*, čl. 19) a jejich publikacemi byla prokázána jejich

schopnost k bádání (srov. VG, čl. 25 § 1 odst. 3) a byli osvobozeni od jiných neslučitelných povinností (srov. VG, čl. 29).

§ 4. Je vyžadován přiměřený počet řádných studentů.

§ 5. Institut musí mít vhodné vědecké, počítačové a audiovizuální technické pomůcky, především knihovnu (s předplatným do elektronických databází), která odpovídá akademickým potřebám třetího cyklu.

Čl. 7. Týdenní rozvrh přednášek, cvičení a seminářů, doplněný studiem a osobní prací, musí být dostatečný k dosažení přiměřeného počtu vzdělávacích kreditů za jeden rok denního vysokoškolského studia.

Čl. 8.

§ 1. Způsoby řízení přiřčeného institutu musí být stanoveny v partiikulárním statutu schváleném radou přiřčející fakulty a následně Kongregací pro katolickou výchovu (srov. VG, čl. 7), přičemž je třeba dbát na to, aby nebyl v rozporu s ustanoveními ve statutu fakulty nebo univerzity. Akademické orgány fakulty, individuální i kolektivní (srov. VG, čl. 15), jsou *ipso iure* akademickými orgány přiřčeného institutu, k nimž jsou přidány partikulární orgány, jimiž jsou alespoň moderátor (místní ordinář, hierarcha nebo vyšší představený), ředitel (srov. VG, *Narizení*, čl. 15 § 1) a rada institutu. Úkoly a povinnosti všech těchto orgánů musí být stanoveny ve statutu (srov. VG, čl. 11 § 3).

§ 2. Pro ředitele se vyžaduje potvrzení Kongregací pro katolickou výchovu, jakož i pro eventuální opakování jeho mandátu.

§ 3. Povinností ředitele je předávat děkanovi fakulty (srov. VG, *Narizení*, čl. 17 odst. 6) v elektronické podobě nezbytné údaje pro každoroční aktualizaci databáze Kongregace pro katolickou výchovu.

Čl. 9. Pokud je přiřčený institut spojen s velkým seminářem nebo s kolegiem, musí statut jasně a účinně zajistit, aby se akademické vedení a správa institutu náležitě odlišovaly od vedení a správy velkého semináře nebo kolegia při zachování řádné spolupráce ve všech záležitostech týkajících se dobra studentů (srov. VG, čl. 21).

IV. Udělení přiřčení a udělení akademických titulů

Čl. 10.

- § 1. Přiřčení se uděluje cestou dekretu Kongregace pro katolickou výchovu (srov. VG, čl. 64).
- § 2. Stejný dekret musí výslovně přiznat přiřčeněnému institutu právní subjektivitu v postavení veřejné kanonické právnické osoby, pokud ji do té doby ještě neměl.
- § 3. Přiznání právní subjektivity přiřčeněnému institutu, který je součástí světské univerzity, přísluší Kongregaci pro katolickou výchovu.

Čl. 11. Přiřčení lze udělit těm institutům, které se po přiměřenou dobu ukázaly jako vhodné, a to po obdržení příznivého stanoviska jak místního ordináře / hierarchie, tak biskupské konference / východní hierarchické struktury.

Čl. 12. Žádost musí předložit Kongregaci pro katolickou výchovu velký kancléř přiřčející fakulty (srov. VG, čl. 12) poté, co rada fakulty (srov. VG, *Narizení*, čl. 14) – a univerzity, je-li fakulta součástí univerzity – pečlivě zjistila a potvrdila splnění všech požadavků.

Čl. 13. Akademický titul druhého a třetího cyklu uděluje přiřčející fakulta, jejíž jméno (a jméno univerzity, je-li fakulta součástí univerzity) musí být uvedeno v diplomu (srov. VG, *Narizení*, čl. 38).

Čl. 14. Udělené tituly jsou stejné jako tituly udělované na přiřčející fakultě po ukončení druhého a třetího cyklu. Kanonické názvy „licenciát“ a „doktorát“ mohou být doplněny dalším označením podle místní světské univerzitní praxe, pokud: a) skutečně odpovídají kanonickému licenciátu a doktorátu, především s ohledem na rozsah souvisejících studií; b) nedochází k nedorozuměním ani u stejnojmenných místních světských titulů (srov. VG, čl. 46 až 47).

Čl. 15. Případné místní označení licenciátu a doktorátu, které musí být stejné pro všechny fakulty stejného státu či kulturního regionu (srov. VG, čl. 47), vyžaduje schválení ze strany Kongregace pro katolickou výchovu.

Čl. 16. Za vydání autentických dokumentů o udělení akademických titulů podle stanovených postupů odpovídá přiřčejující fakulta nebo univerzita, pokud je fakulta součástí univerzity (viz VG, *Naržzení*, čl. 38 až 39). Přiřčejný institut se postará o vydání dalších dokumentů (například *Transcript of records*⁴ ověřující vykonání zkoušek).

Čl. 17.

- § 1. Pro přijetí k doktorskému studiu je nutné získat licenciát (srov. VG, čl. 49 § 1).
- § 2. K dosažení doktorátu je vyžadována disertační práce, která účinně přispívá k vědeckému pokroku a je alespoň v její hlavní části zveřejněna (srov. VG, čl. 49 § 2).
- § 3. Zveřejnění disertační práce v elektronické podobě je přípustné, pokud to stanoví studijní předpisy a stanoví k tomu podmínky tak, aby byla zaručena její trvalá přístupnost (viz VG, *Naržzení*, čl. 36 § 2).
- § 4. Tištěná kopie zveřejněných disertačních prací musí být zaslána Kongregaci pro katolickou výchovu. Doporučuje se zaslat kopii také církevním fakultám, přinejmenším těm v jejich regionu, které se zabývají stejnými vědními obory (srov. VG, *Naržzení*, čl. 37).

V. Postup pro obdržení nebo obnovení přiřčejnění

A) Předchozí šetření a schválení přiřčejnění institutu

Čl. 18. Návrh na zřízení přiřčejněného institutu musí napsat místní ordinář, hierarcha nebo vyšší představený dle sídla institutu. Ten podává žádost na církevní fakultu, která přebírá akademickou odpovědnost za institut.

Čl. 19. Přiřčejující fakulta musí prostřednictvím svého delegáta nebo komise pro přiřčejnění (srov. VG, *Naržzení*, čl. 14) nejprve ověřit, zda institut usilující o přiřčejnění splňuje předepsané akademické podmínky (srov. VG, čl. 64), a to i prostřednictvím návštěvy *na místě*.

4 V evropském prostředí se tento dokument nazývá *Diploma Supplement* (poznámka překladatele).

Čl. 20. Je-li výsledek pozitivní, velký kancléř (srov. VG, čl. 12) fakulty (nebo univerzity, je-li fakulta součástí univerzity) po ověření požadavků stanovených v této instrukci zašle na Kongregaci pro katolickou výchovu spolu se svým stanoviskem:

- § 1. zprávu spolu s úsudkem fakulty o akademickém stavu zjištěném v institutu usilujícím o přiřazení,
- § 2. statut institutu usilujícího o přiřazení, vypracovaný obdobně jako statut fakulty (srov. VG, *Narřízení*, příloha I k čl. 7),
- § 3. studijní pořádek druhého i třetího cyklu institutu rozdělených do jednotlivých ročníků s celkovým počtem ECTS nebo srovnatelných vzdělávacích kreditů pro každou disciplínu (srov. VG, čl. 41 až 42; *Narřízení*, čl. 30),
- § 4. *curricula vitae, studiorum et operum* všech stabilních i ostatních vyučujících institutu,
- § 5. prognózu počtu studentů v jednotlivých ročnících,
- § 6. místní označení, které může případně doplnit kanonické označení „licenciát“ a „doktorát“ (srov. VG, čl. 46 až 47) a jejich základ ve státním právu nebo církevním právu.

B) Působnost Kongregace pro katolickou výchovu

Čl. 21. Přiřazení se obvykle uděluje na pět let na zkoušku. Jakmile toto období uplyne s pozitivními výsledky, obnovuje se na dalších pět let. Po další pozitivní zpětné vazbě je přiřazení prodlouženo na dalších pět let. Následná obnovení budou na dalších pět let. Pokud akademické podmínky institutu se zvláštním zřetelem na počet studentů a vyučujících i na vědeckou kvalitu nespĺňují nezbytné požadavky, může Kongregace pro katolickou výchovu přiřazení pozastavit nebo zrušit.

Čl. 22.

- § 1. Před udělením přiřazení dekretem se vyžaduje, aby vyučující institutu usilujícího o přiřazení obdrželi *nihil obstat ad docendum* od Kongregace pro katolickou výchovu. K ustanovení stabilním vyučujícím je opět vyžadováno *nihil obstat* téže kongregace

v souladu s čl. 27 § 2 Apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* a statutem.

§ 2. Vyučující disciplín týkajících se víry a mravů musí po vykonání vyznání víry (srov. CIC, kán. 833 odst. 7) obdržet kanonickou misi od velkého kancléře (nebo od jeho delegáta), který ji může udělit nebo odejmout podle norem apoštolské konstituce *Veritatis gaudium*.

Čl. 23. Pro obnovení přiřazení se vyžaduje žádost velkého kancléře (srov. VG, čl. 12) přiřezující fakulty (nebo univerzity), doprovázená obsáhlou zprávou o dosavadním výsledku přiřazení.

Zvláštní normy

Teologická fakulta

Čl. 24. Podle čl. 64 apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* musí institut přiřazený k teologické fakultě splňovat akademické studijní podmínky pro druhý a třetí cyklus uvedené v čl. 69 až 76 téže konstituce, jakož i podmínky uvedené v čl. 53 až 59 připojených *Narižení*.

Čl. 24. Studium v druhém cyklu na přiřazeném institutu trvá dva roky (120 ECTS nebo srovnatelné vzdělávací kredity) nebo čtyři semestry (srov. VG, čl. 74 písm. b).

Čl. 26. Ve druhém cyklu na přiřazeném institutu musí být nabídnuta alespoň jedna specializace, která odpovídá specifické povaze nebo poslání přiřazeného institutu nebo je vybrána po dohodě s přiřezující fakultou a schválena Kongregací pro katolickou výchovu (srov. VG, čl. 74 písm. b). Druhý cyklus na přiřazeném institutu – obdobně jako na přiřezující fakultě – se nazývá „specializační“ v tom smyslu, že probíhá hloubkové studium konkrétního sektoru disciplín a zároveň si studenti více osvojují metodu vědeckého výzkumu v seminářích a cvičeních (viz VG, čl. 39 písm. b).

Čl. 27. Studium třetího cyklu na přiřazeném institutu trvá po přiměřenou dobu (srov. VG, čl. 74 písm. c). Během třetího cyklu jsou studenti „přivedeni k vědecké zralosti především prostřednictvím

písemné práce, která bude skutečným přínosem pro vědecký pokrok“ (VG, čl. 39 písm. c).

Čl. 28. Stabilních vyučujících teologických disciplín na institutu musí být nejméně pět.

Čl. 29. Kromě zkoušek nebo ekvivalentních prozkoušení z jednotlivých disciplín musí být na konci druhého cyklu předvídána komplexní zkouška (nebo ekvivalentní prozkoušení), jejíž pomocí může student prokázat, že plně dosáhl vědecké přípravy požadované příslušným cyklem (srov. VG, *Narřízení*, čl. 58).

Fakulta kanonického práva

Čl. 30. Podle čl. 64 apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* musí institut přiřazený k fakultě kanonického práva splňovat akademické studijní podmínky uvedené v čl. 77 až 80 téže konstituce, jakož i podmínky uvedené v čl. 60 až 63 připojených *Narřízení* stanovených pro první a druhý cyklus.

Čl. 31. Studium v druhém cyklu na přiřazeném institutu trvá tři roky (180 ECTS nebo srovnatelné vzdělávací kredity) nebo šest semestrů (srov. VG, čl. 78 písm. b).

Čl. 32. Studium třetího cyklu na přiřazeném institutu trvá po přiměřenou dobu (srov. VG, čl. 78 písm. c).

Čl. 33. Stabilní vyučující kanonistických disciplín na institutu musí být nejméně čtyři (srov. Kongregace pro katolickou výchovu, instrukce „*Studium kanonického práva ve světle reformy manželského procesu*“, čl. 2).

Čl. 34. Kromě zkoušek nebo ekvivalentních prozkoušení z jednotlivých disciplín musí být na konci druhého cyklu předvídána komplexní zkouška (nebo ekvivalentní prozkoušení), jejíž pomocí může student prokázat, že plně dosáhl vědecké přípravy požadované druhým cyklem (srov. VG, *Narřízení*, čl. 63).

Filosofická fakulta

Čl. 35. Ve shodě s čl. 64 apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* musí institut přiřazený k filosofické fakultě splňovat akademické požadavky na studium specifikované v čl. 81 až 84 téže konstituce, jakož i v čl. 64 až 69 připojených *Narižení* stanovených pro druhý a třetí cyklus studia.

Čl. 36. Délka studia v druhém cyklu na přiřazeném institutu je dva roky (120 ECTF nebo srovnatelných vzdělávacích kreditů) nebo čtyři semestry (srov. VG, čl. 82 písm. b).

Čl. 37. V druhém cyklu na přiřazeném institutu musí být nabízena alespoň jedna specializace odpovídající povaze a specifickému poslání přiřazeného institutu nebo vybraná na základě dohody s přiřezující fakultou a schválená Kongregací pro katolickou výchovu (srov. VG, čl. 74 písm. b). Druhý cyklus na přiřazeném institutu je – analogicky k druhému cyklu přiřezující fakulty – nazýván „specializační“ v tom smyslu, že v něm probíhá prohlubující studium konkrétní oblasti filosofie a zároveň studenti na seminářích a cvičeních hlouběji rozvíjejí užívání metody vědeckého bádání (srov. VG, čl. 39 písm. b).

Čl. 36. Délka studia v třetím cyklu na přiřazeném institutu je tři roky nebo šest semestrů (srov. VG, čl. 82 písm. c). Během třetího cyklu jsou studenti „přivedeni k vědecké zralosti především prostřednictvím písemné práce, která bude skutečným přínosem pro vědecký pokrok“ (VG, čl. 39 písm. c).

Čl. 39. Stabilních vyučujících filosofických disciplín na institutu musí být nejméně pět.

Jiná fakulta

Čl. 40. Institut přiřazený k jiné fakultě, která není teologickou, filosofickou nebo kanonického práva, musí splňovat akademické studijní podmínky uvedené v čl. 85 až 87 konstituce *Veritatis gaudium*, jakož i v čl. 70 připojených *Narižení* (srov. VG, čl. 64).

Čl. 41. Délka studia v druhém cyklu na přiřčeném institutu je dva roky nebo čtyři semestry (120 ECTF nebo srovnatelných vzdělávacích kreditů).

Čl. 42. Studium třetího cyklu na přiřčeném institutu trvá po přiměřenou dobu.

Čl. 43. Stablních vyučujících hlavních disciplín (srov. VG, *Narízení*, čl. 31) na přiřčeném institutu musí být nejméně pět.

Závěrečná ustanovení

Čl. 44. Tato instrukce se má aplikovat od prvního dne akademického roku 2021/2022 nebo od akademického roku 2022 podle akademického kalendáře různých regionů.

Čl. 45.

§ 1. Jednotlivé již přiřčené instituty musí prostřednictvím přiřčující fakulty předložit statut a studijní pořádek podle této instrukce Kongregaci pro katolickou výchovu do 8. září 2022.

§ 2. Veškeré změny statutu nebo studijního pořádku vyžadují schválení Kongregace pro katolickou výchovu.

Čl. 46. Pouze Kongregace pro katolickou výchovu může udělit dispens od zachování některého článku této instrukce.

Čl. 47. Zrušují se všechny normy a obyčeje, které jsou v rozporu s touto instrukcí.

Svatý otec dne 1. prosince 2020 schválil tento dokument Kongregace pro katolickou výchovu a pověřil ji jeho zveřejněním.

Dáno v Římě v sídle Kongregace pro katolickou výchovu dne
8. prosince 2020, o slavnosti Panny Marie, počaté bez poskvrny pr-
votního hříchu

kardinál Giuseppe Versaldi
prefekt

Angelo Vincenzo Zani
titulární arcibiskup volturnský,
sekretář

Překladatelské poznámky prof. Damiána Němce OP

1. Protože jde o právní text, jsou při citacích právně závazných dokumentů dodržovány české legislativní zvyklosti (psaní či nepsaní čárek, užití „až“ místo „–“ při uvedení více následujících článků dokumentu, „čl.“ vždy bez rozdílu, zda je v italštině zkratka „Art.“ nebo celé slov „articolo“, apod.).

2. Z téhož důvodu je italský termín *civile* (univerzita, autorita, právo) překládán důsledně jako *světský*, protože – především v právu – je civilní právo jednou z více součástí celého systému světského práva.

3. Zásadně je italský termín *approvazione* (latinsky *approbatio*) důsledně překládán jako *schválení*, aby byl dodržen rozdíl oproti *confirmatio* (potvrzení) a *recognitio* (přezkoumání).

4. Na rozdíl od českého překladu apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* a k ní připojených *Narízení*, kde je pro překlad slova *incorporazione* (lat. *incorporatio*) užíván termín *včlenění*, je v překladu těchto instrukcí použit překlad *přičlenění* užitý dr. Koronhályovou v překladu apoštolské konstituce *Sapientia christiana* a k ní připojených *Narízení* Kongregace pro katolickou výchovu, protože dle mého přesvědčení opravdu lépe zapadá do textu („přičlenění k“ místo „včlenění k“, správně „včlenění do“) – a navíc dle mého soudu obrat *včlenění do* více evokuje přímo zahrnutí institutu do fakulty/univerzity (prakticky se ztrátou vlastní právní subjektivity), což mi přijde příliš silné.

5. Slovo *Statuti* (*della facoltà, dell'università, del istituto*) je v souladu s českým územ (zakotveným též v zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách) překládáno singulárem *statut* (*fakulty, univerzity, institutu*). Takto je to přeloženo již v českém překladu apoštolské konstituce *Veritatis gaudium* a k ní připojených *Narízení* Kongregace pro katolickou výchovu.

6. Podobně je termín *docente* překládán jako vyučující – i v tomto případě je to takto přeloženo již v českém překladu apoštolské

konstituce *Veritatis gaudium* a k ní připojených *Narízení* Kongregace pro katolickou výchovu.

7. V prvním odstavci předmluvy (která takto ovšem není označena) jsou vzhledem k psaní koncového „t“ použity vložené dvojité boční uvozovky » « místo jednoduchých uvozovek , ‘; srov. <https://prirucka.ujc.cas.cz/?id=162&dotaz=uvozovky>.

8. Dovolil jsem si připojit několik málo poznámek překladatele k textu překladu, jednak pro jeho věcnou srozumitelnost v našem akademickém prostředí (*Diploma Supplement*), tak pro evidentně chybný termín v originálním italském textu instrukce pro připojení neboli afiliaci (chybně „ministeriální rok“ místo správně „pastorační rok“).